

Dosarul nr. 2ra-908/22
2-21041655-01-2ra-30062022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru – Badan-Melnic Eleonora
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – A. Pahopol, R. Pulbere, V. Mihaila

ÎNCHEIERE

03 august 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Inspectoratul General al Poliției,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Pansela Beicu împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la compensarea cheltuielilor de asistență juridică,

împotriva deciziei din 03 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul depus de către Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne și s-a menținut hotărârea din 21 octombrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

constată:

La 19 martie 2021 Pansela Beicu a depus cerere de chemare în judecată, concretizată la 20 iulie 2021, împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, prin care a solicitat compensarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 11 000 lei suportate la examinarea cauzei civile și soluționată prin hotărârea din 22 ianuarie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, menținută prin decizia din 14 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău. (f.d. 33)

În motivarea acțiunii reclamanta a menționat că la 13 august 2018 s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Ministerul Afacerilor Interne și Inspectoratul General al Poliției cu privire la declararea ca fiind neîntemeiate răspunsurile nr. 34/3-P-283/18 din 11 iulie 2018 și nr. 44/10-B-517/18 din 30 iulie 2018 și obligarea de a efectua recalcularea vechimii în muncă pentru perioada efectuării serviciului în cadrul Centrului de plasament temporar al minorilor al Ministerului Afacerilor Interne, cuprinsă în intervalul 06 martie 2006 – 05 martie 2013.

Prin hotărârea din 22 ianuarie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru s-a admis parțial cererea de chemare în judecată menționată supra, fiind recunoscut ca neîntemeiat refuzul Inspectoratului General al Poliției, materializat prin răspunsul

nr. 34/3-P-283/18 din 11 iulie 2018, cu obligarea de a include în calculul vechimii în muncă a reclamantei avantajele – patru luni de vechime în muncă pentru trei luni de serviciu, pentru perioada efectuării serviciului în cadrul Centrului de plasament temporar al minorilor al Ministerului Afacerilor Interne, pentru perioada 06 martie 2006 – 05 martie 2013. Prin aceeași hotărâre a fost respinsă ca neîntemeiată pretenția reclamantei Pansela Beicu înaintată către Ministerul Afacerilor Interne.

Prin decizia din 14 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost menținută hotărârea din 22 ianuarie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, iar recursul declarat de către Inspectoratul General al Poliției a fost considerat inadmisibil prin încheierea din 04 septembrie 2019 a Curții Supreme de Justiție.

La 13 septembrie 2019, în vederea executării hotărârii judecătorești, Inspectoratul General al Poliției a emis ordinul nr. 157ef. din 13 septembrie 2019 privind recalcularea vechimii în muncă petiționarei, cu avantajele prevăzute de lege.

Reclamanta a invocat că, beneficierea de avantajele oferite de lege a fost posibilă doar în urma parcurgerii căii judiciare de soluționare a litigiului, cu suportul avocaților care i-au acordat servicii de asistență juridică, deoarece Inspectoratul General al Poliției a refuzat clarificarea disensiunilor pe cale amiabilă.

Serviciile de asistență juridică i-au fost acordate de avocații Vadim Pavalachi și Vladimir Kovali, cu care a încheiat, separat, contracte de asistență juridică și cărora le-a achitat onorarii în mărime de 8000 lei și respectiv 3000 lei.

Totodată, reclamanta a evidențiat că își întemeiază acțiunea pe prevederile art. 82, 90, lit. i), 94 și 96 din Codul de procedură civilă și că prin prisma practicii Curții Europene a Drepturilor Omului, cheltuielile de asistență juridică suportate corespund criteriului de necesitate, sunt realmente angajate și rezonabile ca mărime.

Astfel, suportarea cheltuielilor de asistență juridică se confirmă prin materialul probator administrat, și anume, contractul de asistență juridică nr. 120 din 06 iunie 2018, încheiat cu Cabinetul Avocatului „Vadim Pavalachi”, contractul de asistență juridică nr. 15 din 08 decembrie 2018, încheiat cu Cabinetul Avocatului „Kovali Vladimir” și bonurile de plată seria/nr. PL 170389, PL 170396 și EH 338604.

Reclamanta a afirmat că cererea de chemare în judecată a fost întocmită de către avocatul Vadim Pavalachi, iar ulterior interesele sale au fost reprezentate în ședințele de judecată de către avocatul Vladimir Kovali, iar pentru a determina caracterul rezonabil al cheltuielilor de judecată, urmează să se țină cont și de complexitatea cauzei, dificultatea întrebărilor juridice, aportul avocatului la soluționarea cauzei, rezultatul obținut, durata relațiilor juridice client-avocat, experiența, reputația și abilitatea avocatului, justificarea și ponderea mijloacelor de apărare utilizate.

Prin hotărârea din 21 octombrie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de către Pansela Beicu.

S-a încasat din contul Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne în beneficiul Pansellei Beicu suma de 6000 lei pentru compensarea cheltuielilor de asistență juridică suportate în procesul civil intentat în baza cererii de chemare în judecată depuse de Pansela Beicu împotriva Inspectoratului General al Poliției și Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu privire la recalcularea vechimii în muncă. (f.d. 128, 139-146)

Inspectoratul General al Poliției, în termen, a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 21 octombrie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

Prin decizia din 03 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul depus de către Inspectoratul General al Poliției și s-a menținut hotărârea din 21 octombrie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru. (f.d. 177, 178-188)

Instanța de apel a reținut ca fiind justă concluzia instanței de fond, care a conchis că ținând cont de munca efectiv depusă de către avocații Vadim Pavalchi și Vladimir Kovali, precum și de faptul că reclamanta Pansela Beicu a avut câștig de cauză parțial, cheltuielile de asistență juridică necesare și rezonabile urmează a fi compensate de către Inspectoratul General al Poliției și Ministerul Afacerilor Interne, respectiv sunt apreciate în mărime de 6000 lei reieșind din practica judiciară în instanțele naționale și recomandarea Consiliului Uniunii Avocaților din 30 martie 2012 privind cuantumul onorariilor avocaților și compensarea de către instanțele de judecată a cheltuielilor de asistență juridică.

De asemenea, instanțele ierarhic inferioare au reținut că din lucrările dosarului se atestă că aportul avocatului Vadim Pavalachi la soluționarea cauzei include întocmirea cererii de chemare în judecată și participarea la ședința de judecată din 22 august 2018, iar avocatului Vladimir Kovali a participat la examinarea cauzei în instanța de fond la ședințele de judecată din 06 decembrie 2018, 14 decembrie 2018, la judecarea cauzei în instanța de apel la ședința din 16 aprilie 2019 și a întocmit referință la recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției împotriva deciziei din 14 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău (dosarul nr. 3ra-867/19).

La data de 16 iunie 2022 Inspectoratul General al Poliției a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei din 03 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 21 octombrie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru în partea în care a fost admisă acțiunea, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă ca fiind neîntemeiată.

În motivarea recursului recurentul a invocat că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept aplicabile speței, a constatat temeinicia pretențiilor înaintate de către Pansela Beicu, nefiind probate cheltuielile judiciare, iar la materialele cauzei lipsind careva probe pertinente și concludente în acest sens.

Recurentul consideră că Pansela Beicu pretinde la cheltuieli judiciare neîntemeiate pe careva dovezi, denotă obținerea acesteia a veniturilor nejustificate în detrimentul intereselor statului și ale bugetului de stat.

În conformitate cu articolul 433 lit. a), b), c) și d) din Codul de procedură civilă, instanța de judecată a verificat dacă actul judecătoresc poate fi atacat cu recurs, dacă cererea dedusă judecătii este formulată de persoana îndreptățită, dacă aceasta nu a fost depusă în mod repetat și dacă a fost declarată în termen.

Completul constată că, în speță, cererea de recurs este îndreptată împotriva deciziei din 03 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, care intră în categoria de acte specificate în articolul 429 alin. (1) din Codul de procedură civilă. De asemenea, aceasta este depusa de către Inspectoratul General al Poliției, care are calitatea procesuală de pârât și este îndreptățit să o conteste, nefiind depusă repetat.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 03 mai 2022. Materialele cauzei atestă că decizia motivată a fost expediată în adresa recurentului Inspectoratul General al Poliției la 31 mai 2022 prin poșta electronică. (f.d. 189)

Recursul, declarat la 16 iunie 2022 de către Inspectoratul General al Poliției, este în termen.

La data de 30 iunie 2022, Curtea Supremă de Justiție a notificat Panselui Beicu copia recursului motivat, explicându-i dreptul de a depune referință asupra criticilor formulate în recurs.

La data de 29 iulie 2022 Pansela Beicu a depus referință, solicitând respingerea recursului cu menținerea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond.

Examinând admisibilitatea recursului, fără prezența participanților la proces, în acord cu procedura specificată la articolul 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de recurs formulată de către Inspectoratul General al Poliției, este inadmisibilă, pentru motivele ce succed.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă că acestea nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă, nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul de admisibilitate reține că recursurile exercitate conform Secțiunii a II-a au caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Urmează a fi reiterat că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu prevederilor art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie

să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către Inspectoratul General al Poliției, asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate de către recurent nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă Inspectoratul General al Poliției și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Inspectoratul General al Poliției, ca fiind inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, lit. a), 440, alin. (1) și (1¹) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Inspectoratul General al Poliției, împotriva deciziei din 03 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Mariana Pitic

Victor Burduh